

vydání expropriačního nálezu, k němuž je příslušný zemský úřad politický. Ježto pak na tomto právním stavu nezměnilo se nic ani pozdějšími právními předpisy, zejména ne zákonem organizačním č. 125/1927 a nařízeními o kompetenčních přesunech na jeho základě vydanými, ani nař. č. 8/1928 o řízení před politickými úřady, sluší míti za to, že k vydání vyvlastňovacího nálezu je v první instanci příslušný zemský úřad.

Nález ze dne 10. června 1938 č. 3823/35-6.

V pravidlech o vybírání vodného vyslovená povinnost majitele domu ručiti za zaplacení a odvádění vodného má oporu v zákoně č. 329/21 Sb.

Zákon, který jest základem vybírání obecních dávek a poplatků, t. j. obecní finanční novela č. 329/21 Sb., v § 28 pouze praví, že mezi poplatky, jež jsou obce oprávněny vybírat jakožto náhradu za užívání zařízení, jimi v zájmu veřejném zřízených, patří i »vodné«. Podrobnějších ustanovení o tomto poplatku, zejména o tom, kdo jej má platiti a odváděti a ze kterého vyměřovacího základu se má platiti, zákon neobsahuje. Z toho však nelyne samo o sobě, že by poplatek ten mohl býti uložen jen nájemníku nebo jen majiteli domu. Zákon č. 329/1921 Sb. konstruuje vodné jako poplatek za užívání obecního vodovodu. V kterém stadiu toto užívání jest zpoplatniti, cit. zákon nestanoví, naopak v § 43, odst. 1, bod 2 přenechává pravidlům výběřčím, aby určila, kdo jest povinen poplatek platiti. Ovšem může za poplatný subjekt býti pravidly ustanoven jen ten, kdo vodovodu užívá. Avšak tím jest nejen držitel bytu, nýbrž stejně i majitel reality, v níž se voda odebírá, na jedné straně, jako bezprostřední konsument vody na straně druhé. Jde jen o různá stadia v postupu užívání vodovodu, a pravidla mají volnost, v kterém z těchto stadií chtějí užívání zachytiti. Z okolnosti pak, zdůrazněné již v nálezu Boh. A 11727/35, že totiž zákon č. 329/21 Sb., podle důvodové zprávy k § 28, vědomě chtěl navazovati na dřívější § 89 čes. ob. zřiz. ve znění zák. č. 97/1899 z. z. čes., je patrné, že zákon č. 329/21 Sb., podobně jako činila v této otázce zmíněná starší norma, uznává za poplatníky vodného stejně jak nájemníky, tak i majitele domů. Může-li býti podle toho, co uvedeno, již podle zák. č. 329/21 Sb. vodné uloženo i vlastníku domu, pak může tím spíše býti vlastníku domu uloženo pouhé ručení za vodné, placené nájemníkem.

Nález ze dne 17. června 1938 č. 6874/35-5.

1. Císařská nařízení vydaná podle § 14 stát. zákl. zák. z 21. prosince 1867 čís. 141 ř. z. mají povahu zákona a jsou proto oddělena soudcovskému zkoumání po věcné stránce.

2. Císařské nařízení ze dne 14. března 1917 č. 130 ř. z. jest platnou právní normou.

V § 14 státního základního zákona z 21. prosince 1867 č. 141 ř. z. se výslovně praví, že nařízení, vydaná podle tohoto zákonného